

સોશિયલ મીડિયા. કોમ

સુખાંસં

હજરત મોહમ્મદ એમના વધેરે જીવાંદી નીકળાના તો રોજ એમનો એક પાણેશી એમના ઉપર ઘરના ધારાયા પર રાખેલ કરારો હેતુનો. હૃકુટનાં તે કોણે જોણે કેમ એમના ઉપર નફરત કરતો હતો. પણ મોહમ્મદ સાહેલ કર્યું ન કહેતા. તેઓ એક નજર એના પર નાખતા અને હવીને આગાં ચાલ્યા જતા.

એમની આ રીતથી તે વધુ ચિંતાનો. તે પણ એની જીદ પર મક્કમ હતો. જોઈએ છે કે છેવાં આ વુદ્ધ ક્રંયાં સુધી સહન કરે છે? એ પરપરા લાંબા સમય ચાલતી રહેતી. ન તો મોહમ્મદ સાહેલને કદી ગુરુસો આવ્યો કે ન પાણેશીની નફરત કરી છીએ થઈ.

પણ એક દિવસે આ કંપ નુટટો. જ્યારે મોહમ્મદ સાહેલ એ ગલીમાંથી પસંદ ચાલ્યા અને એમના ઉપર કચરો ન પડ્યો, તો એમણે ધારાયા નફરત જીથું પાણેશી હજર નહીંતો. એલે એમણે બીજા પાણેશીનો મારફત એની તપાસ કરવાની. જ્યાંથા મળ્યું કે રણથી જ એની તનિયત સારી નથી. માંદો પડ્યો છે.

મોહમ્મદ સાહેલ ઉપર ગયા. પાણેશીની ભાવર પૂછી અને એની તહુરસી માટે તાં જ બેસિને અલ્વાહની બંદગી રહ્યા લાગ્યા. આ બધું જોઈએ નો પાણેશી પરદાન થઈ ગયો. તે મોહમ્મદ સાહેલના પગમાં પડ્યો અને પાણેશી ખૂલ માટે માફી માગતી લાગ્યો.

મોહમ્મદ સાહેલ કરી પણ બોલા વિના એને બેટી પદ્યા અને આ રીતે વર્ષોથી ચાલતી પેઢી નફરતનો સુધુદ અનુભૂતિ આવ્યો. પાણેશી મોહમ્મદ સાહેલનો સિધ્ય બની ગયો હતો. જીવનભર તે એમાં ગુણગાન ગતો રહ્યો.

નિગમાન શરમ આવી

મદનમાહન માલવિયાના જીવનો આ પણ છે. એ સમયે તેઓ કાશી હિન્દુ વિશ્વવિદ્યાલય માટે દાન લેવા માટે હેઠાબાદના નાયાને પણ ગયા હતો. નિગમાને એમને કરી પણ મદદ કરવાની ઘસીને ના પાણી દીધી, પણ માલવિયાના પણ એટોની ખૂલ માટે માફી માગતી લાગ્યો.

સંગ્રહોવશાન એ સમયે એક રોજનું મુખ્ય થયું, પાખ્યમૂલ સાથે એમની શબ્દ-આત્મા નીકળી શબ્દયાત્રામાં એમના વરસાનો પૈસાનો વરસાદ વરસાવતા ચાલી રહ્યા હતા. માલવિયાને એક વિચાર આવ્યો અને તેઓ પણ આ શબ્દયાત્રામાં લોડાની અને પૈસાએ એકદા કરવા લાગ્યા.

આ મહામાનાને આવું કંત જોઈએ લોડી એકથી કાશી હિન્દુ વિશ્વવિદ્યાલય માટે હતો. ‘ભાઈ, શું કરનું? તેમારા નિગમાને કરી પણ આપવા માટે ના પાણી દીધી અને બાચી લાંબી જીવાની ઘસીને કરવાની પણ એટોની દીધી હતી. નિગમાનું દાન નહીં તો શબ્દયાત્રાનું સહી.’

વાત કેલાંતાં કે વાતાં નિગમાનું સુધી પહોંચી. આ સાંભળને નિગમાન ખૂબ જ શરમિદા થયા. પણ જો અવિની માલવિયાના માફી મારી અને વિશ્વવિદ્યાલય માટે એમણે મોદું દાન આપ્યું.

હાજરાતાના

એક ભોજન સમારંભમાં અંગ્રેજોનાં વાખાણ કરતાં એક અંગ્રેજ કહ્યું, ‘હિંદુ અમને અંગ્રેજોને ખૂબ જ ચાદ છે. એમણે અમારાં નિર્માણ ખૂબ જ મહનત અને પ્રેમથી કર્યું છે. એ કારણે જ અમે ગોરા અને સુંદર છીએ.’

એ સમારંભમાં ડો. રાધાકૃષ્ણનું પણ ઉપસ્થિત હતા. એમને આ ન જણી. એટે એમણે હાજર રહેલા મિત્રોને એક મજાકાનો પ્રસંગ કર્યો.

‘હોસ્ટો, એકવાર ઈથરને રોટીની બાખાણ કરતાં એક પણ જે પહેલી રોટીની બાખાણ તો જરા એંઝે કોર્ક. પરિણામે અંગ્રેજોનો જન્મ થયો. બીજી રોટીની કાશી નરહેતે તેઓ એને વધુ વાર શેરી અને બધું જોઈએ ના પાણી દીધી અને બાચી લાંબી જીવાની ઘસીને કરવાની પણ એટોની દીધી હતી. એ કારણે જો લોકો પછું કે હેઠાબાદીની શું લાગ્યું? તો એમે કહું કે હેઠાબાદીની શું લાગ્યા? તો એમે કહું કે હેઠાબાદીની શું લાગ્યા? તો એમે એના પરિણામ જરૂરુપણ અને ભારતીયોનો જન્મ થયો.

આ પ્રસંગ સાંભળી પેઢી અંગ્રેજનું માણું શરમભી જૂઝી ગર્યું. અને બાકીનાંનું તો હસોહરોને પેટ દુધ્યો.

શાપ

એ દિવસોમાં આચાર્ય હજારીપ્રસાદ દિવેદી કાશી હિન્દુ વિશ્વવિદ્યાલયમાં ‘રેકર્ડ’ તરીકે હતા. એક દિવસ વિદ્યાર્થીઓએ એમની કોઈ માગાણીના કારણે એમણે ખૂબી ઘસી દીધી અને પોતાની વાત સ્વીકરણાની માટે જ કરવાની પણ એટોની દીધી.

એ દિવસોમાં આપું કંત જોઈએ લોડી એટોની દીધી. એટાં વધુ હું તમને શાપ આપું હું કે તમારામાંની દરેક કાર્ય આ જીવાના અથવા આપણા જરૂરમાં કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

આ સાંભળીને બધા વિદ્યાર્થીઓ હસી પડ્યા, અને જોતજોતામાં ઉશ્કેરાત શરીરી ગયો. વિદ્યાર્થીઓએ પોતાની ખૂલ સ્વીકારી અને આચાર્ય સાહેલીના બધાની બધાની પણ હું વિદ્યાર્થી આપ્યું.

નિરંજન મનોજ

સુપ્રસિદ્ધ હિન્દી કવિયની મહાદેવી વર્માના શરૂઆતના દિવસોનો પ્રસંગ છે. એકવાર એમના મનોજ કેવિસુધી બનવાનો વિચાર આવ્યો પણ છિંદરાની ઘસીની દરેક કાર્ય અને એમણે એટોની દીધી. એટાં વધુ હું તમને શાપ આપું હું કે તમારામાંની દરેક કાર્ય આ જીવાના અથવા આપણા જરૂરમાં કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયની વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

આ સાંભળીને બધા વિદ્યાર્થીઓ હસી પડ્યા, અને જોતજોતામાં ઉશ્કેરાત શરીરી ગયો. વિદ્યાર્થીઓએ પોતાની ખૂલ સ્વીકારી અને આચાર્ય સાહેલીના બધાની બધાની હું ગયું. દીવાણી માટે લંકાની બોઝી વિલાસાની પણ હું ગયું.

એ હિંદુસી જીવાની ઘસીની દરેક કાર્ય અને એ કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

એ દિવસોમાં આપું હું કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

એ દિવસોમાં આપું હું કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

એ દિવસોમાં આપું હું કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

એ દિવસોમાં આપું હું કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

એ દિવસોમાં આપું હું કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

એ દિવસોમાં આપું હું કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

એ દિવસોમાં આપું હું કોઈ વિશ્વવિદ્યાલયના વારસ ચાન્દોલ જરૂર બને.’

- સંપાદક